

[Ministeren for skatter og afgifter]

sig sådan, at realrenten i nogle år går ned under 3,5 pct., bortfalder beskatningen. Det er den første ting, som jeg synes det er vigtigt at fremhæve, og det viser, at der fortsat er en stor begunstiggelse.

Det andet og vigtige er, at tidligere investeringer, det vil sige placeringer, investeringer, der er foretaget før 1. januar 1983, principielt er unddraget fra beskatning.

Det tredje og særdeles vigtige for regeringen er, at der i ordningen ligger en tilskyndelse til aktive investeringer. Uanset hvad hr. Glistrup og hr. Bernhard Baunsgaard har sagt, er det af samfundsmæssig stor betydning, at aktiemarkedet får et pust på mange forskellige måder.

Den økonomiske opfattelse, som hr. Lyketoft gav udtryk for, nemlig at et pust til aktiemarkedet på længere sigt kan føre til, at der går risikovillig, billig kapital til erhvervslivet, er jeg fuldstændig enig i. Det er også den, der ligger bag regeringens bebudede forslag om aktiesparefonde. Jeg ser i det, hr. Lyketoft udtalte i dag, måske en chance for, at der kan blive støtte til denne for erhvervslivet så frugtbare idé om aktiesparefondene.

Jeg er også glad for de bemærkninger, hr. Bernhard Baunsgaard kom med vedrørende spørgsmålet om aktionærernes stilling, om den eksisterende dobbeltbeskatning af aktionærer, der skal lempes, og jeg betragter det, hr. Bernhard Baunsgaard sagde, som et tilfald om at ville medvirke til en lempelse af dobbeltbeskatningen, så snart regeringen skønner, at der er mulighed herfor; det er klart, det er et ønske fra den nuværende regering.

For det fjerde vil jeg fremhæve som en fordel ved denne ordning, at den ikke bare er en begunstiggelse af opsparinger og pensionsordninger, en begunstiggelse, vi ønsker der fortsat skal være, men hvis man tager en talmæssig sammenligning – og det er der jo som nævnt her i dag mange der har forsøgt – betyder den ordning, der er aftalt, fra det øjeblik den træder i kraft, at der under rimelige forudsætninger er fire gange så store fordele ved at deltage i en pensionskasse, livsforsikring, kapitalpension og andre skattebegunstigede ordninger sammenlignet med en individuel opsparing, hvor man både skal betale skat af indskud og skat af hele den løbende rente.

Den femte ting, som jeg mener det er nødvendigt at konstatere, er, at der er indgået en aftale, der betyder, at lovforslaget vil blive fremsat til vedtagelse, inden tinget tager på sommerferie. Herom er der ikke nogen som helst tvivl. Lovforslaget vil blive søgt sat i kraft den 1. januar 1984, hvis det teknisk forsvarligt kan lade sig gøre; hvis ikke, vil ikrafttræden blive udskudt 1 år, men lovforslaget vil komme.

Jeg sagde under andenbehandlingen, at det ikke er første gang, at en regering af en opposition er blevet tvunget til at fremsætte et lovforslag, som regeringen ikke bryder sig om. Regeringen går med til det denne gang som i tidligere andre historiske eksempler, fordi vi simpelt hen føler, at dette forslag om pensionsbeskatning, som der er et flertal for i folketinget, er så vigtigt, at vi ønsker at få indflydelse herpå. Det ændrer ikke vores principielle holdning til opsparing, det ændrer ikke vores principielle holdning til pensionskasser, og jeg synes netop, at hr. Glistrup, der stod her som ridderen for de faste synspunkter, vel netop understreger rigtigheden af, hvad regeringen har gjort, for hr. Glistrups faste synspunkter om indkomstskat kender vi, og hans indflydelse på indkomstskatten i dette land kender vi også.

Det, der forestår nu, er simpelt hen et arbejde, hvor det politiske spørgsmål er i orden, og hvor vi har rigelig tid til afdækning af problemer og udveksling af synspunkter.

Lad mig så lige om den midlertidige formueafgift sige til hr. Bernhard Baunsgaard vedrørende de spørgsmål, der er blevet rejst: den midlertidige formueafgift fritager alle selskaber, der afdækker kommuners, herunder amtskommuners, forpligtelse over for tjenestemænd.

Lad mig for det andet sige, at spørgsmålet om de to lovforslag, det, der nu skal til vedtagelse, og det bebudede, ikke vil blive forelagt for skattelovrådet.

Bernhard Baunsgaard (RV):

At skatteministeren ikke vil gøre brug af det organ, han har nedsat til at rådgive sig i skatte spørgsmål, skattelovrådet, kan skyldes, at det er en fortsættelse af den omtale, skatteministeren kom med af formanden for skattelovrådet. Det ved jeg naturligvis ikke. Man kan vel nok stille det spørgsmål som